ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΙΑ'- ΑΡ. 11-262

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Σ.τοῦ Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοὰ Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνον: 31-534

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	£ 2
Ἑξάμηνος	» 200	Ἑξάμηνος	» 1.5
Τρίμηνος	» 100	Ἀμερικῆς	$ 12

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΤΛΑΣ
ΤΟΜΟΣ Δ — ΔΡΑΧΜ. 20
15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
24
ΙΟΥΛΙΟΥ 1936
Ἀνατολὴ ἡλίου 5.24'—Δύσις 7.38'
Χριστίνης, Ἑρμογένους, Θεοφίλου
Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμοκρασία: μεγ. 34,7, ἐλ. 22,2
Ὑγρασία μετρία. Ἄνεμοι μέτριοι.
Θάλασσα σχεδὸν γαληνιαία.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 754,2

ΠΡΩΘΥΣΤΕΡΟΣ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἡ κίνησις τῶν πολιτικῶν κομμάτων πρὸς ἐπιδίωξιν μιᾶς συνενοήσεως, ἡ ὁποία θὰ ἐπέτρεπε τὸν σχηματισμὸν πολιτικῆς κοινοβουλευτικῆς κυβερνήσεως, συνεχίζεται μὲ μεγαλυτέραν ἔντασιν, καίτοι μέχρι τῆς στιγμῆς αὐτῆς περιορίζεται εἰς τὰ παρασκήνια, μηδεμιᾶς ἀκόμη σημειωθείσης ἐπιδόσεως πολιτικῶν ἡγετῶν πρὸς κοινωνίας συνεννοήσεως.

Τὰς ἀντιλήψεις μας ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς αὐτῆς κινήσεως ἐξεθέσαμεν ἐκ τῆς στήλης ταύτης. Ἐχθές ἀπὸ τῆς στήλης ταύτης. Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον καθίσταται ὁλονέν μᾶλλον ἔκδηλον, εἶνε ὅτι τὰ πολιτικὰ κόμματα εἶνε κατὰ θάσιν σύμφωνα ἤδη ὅτι, μετὰ τὴν ἐκπνοὴν τῆς πενταμήνου ἐξουσιοδοτήσεως τῆς κυβερνήσεως, ἡ κυβέρνησις τοῦ κ. Ι. Μεταξᾶ δὲν θὰ λάβῃ ἀνανέωσιν τῆς ἐμπιστοσύνης, ἡ τῆς ἀνοχῆς τῆς Βουλῆς καὶ θ' ἀνατραπῇ, καταψηφιζομένη εἰς τὴν Βουλήν. Ἔκδηλον ἀκόμη εἰς τὴν Βουλήν. Καίτοι τὰ ποσβαίνει ἀκόμη ὅτι, κατὶ τὰ πολιτικὰ κόμματα κατανοοῦν ὅτι, ἄν μὲ προσυνεννοήσεώς των διὰ μίαν θετικὴν σύμπραξιν, ἡ ὁποία νὰ καθιστᾷ δυνατὸν τὸν σχηματισμὸν κοινοβουλευτικῆς κυβερνήσεως, ἡ ἀνατροπὴ τῆς κυβερνήσεως θὰ ἦτο ἀσκοπος, δὲν φαίνονται πολὺ διατεθειμένα νὰ προβοῦν ἀπὸ τοῦδε εἰς τὰς δεούσας συνεννοήσεις, ἀλλὰ τείνουν νὰ ἀφήσουν τὴν ἐπιδίωξιν αὐτῆς τῆς συνεννοήσεως, διὰ τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριον, ὅταν θὰ συνέλθῃ καὶ πάλιν ἡ Βουλή. Ἐν τῷ μεταξύ, ὅμως, δὲν εὑρίσκουν ἄσκοπον νὰ ἐμφανίζωνται ἀπὸ τοῦδε δυσπρεστημένα μὲ τὴν κυβέρνησιν, δύσπιστα πρὸς αὐτήν, συχνὸν ἀπροκαλύπτως ἀντίμαχα. Οἱ φιλελεύθεροι ἀπαριθμοῦν τί δὲν ἐξεπλήρωσεν ἡ κυβέρνησις, ἐξ ὅσων, κατ' αὐτούς, ὤφειλε νὰ εἰχεν ἐκπληρώσει. Ἄλλοθεν ἐκφράζονται ἀνησυχίαι διὰ τὰς ἐνδομύχους ἐλπίδας τῆς κυβερνήσεως, ἡ τοιαύταιστον τινῶν ἐκ τῶν μελῶν της. Οὕτω δημιουργεῖται ἀνὰ τὴν χώραν αἴσθημα πολιτικῆς ρευστότητος καὶ ἀβεβαιότητος, χωρὶς, ἐξ ἄλου, νὰ ἐμφανίζεται ὁ πολιτικὸς κόσμος σοβαρῶς ἐπιλαμβανόμενος τῆς προσπαθείας διὰ τὴν συνεννόησίν του πρὸς ἀντικατάστασιν τῆς παρούσης κυβερνήσεως.

Μὲ ἄλλους λόγους, τὰ πολιτικὰ κόμματα ἐμφανίζονται δρῶντα πρωθυστέρως εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο. Ἡ ἀντικατάστασις τῆς Κυβερνήσεως Μεταξᾶ δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ εἶνε ἡ ἀφετηρία τῶν σκέψεων καὶ τῶν ἐνεργειῶν των, ἀλλὰ τὸ φυσικὸν καὶ λογικὸν ἐπακολούθημα μιᾶς πραγματικῆς καὶ εἰλικρινοῦς συνεννοήσεώς των. Χωρὶς ν' ἀναζητοῦν δικαιολογίαν διὰ τὴν κίνησίν των αὐτὴν εἰς τὸ ὅτι ἡ Κυβέρνησις, κατὰ τοὺς μέν, δὲν ἐκπληροῖ τὰ ὑπεσχημένα, ἤ, κατὰ τοὺς δέ, ἀνεπαρκῶς χειρίζεται τὰ κοινά, ἤ, κατ' ἄλλους, τρέφει ροπὰς ἀντικοινοβουλευτικάς, θὰ ἠμποροῦσαν ἁπλούστατα νὰ διαιολογήσουν τὴν συνεννόησίν των μὲ τὸν βασικὸν λόγον ὅτι ἀπὸ πάσης ἀπόψεως συμφέρει νὰ ἔχῃ ἡ χώρα μίαν πολιτικὴν ὑπεύθυνον Κυβέρνησιν, ἀποκαθισταμένης οὕτω τῆς πολιτικῆς ὁμαλότητος. Καὶ θὰ ἠμποροῦσαν νὰ ἐπιδιώξουν ἀπὸ τοῦδε τὴν συνεννόησιν αὐτὴν—μίαν συνεννόησιν εὐκόλως πραγματοποιήσιμον, ὅπως ἐγράφομεν καὶ χθές, ἐὰν κρατήσῃ παντοῦ ἡ εἰλικρινὴς θέλησις νὰ ἐξυπηρετηθῇ ἡ χώρα καὶ ὄχι τὸ κομματικὸν συμφέρον — ὁπότε ἡ πτῶσις τῆς Κυβερνήσεως Μεταξᾶ θὰ ἐπήρχετο αὐτομάτως καὶ κοινοβουλευτικώτατα, καὶ ἡ ἀντικατάστασίς της θὰ ἦτο ἀμεσωτάτη χωρὶς καμμίαν χρονοτριβήν, διευκολυνομένου εἰς τὸ ἀκρότατον τοῦ ἔργου τοῦ Ἀνωτάτου Συνταγματικοῦ Ρυθμιστοῦ.

Αὐτὴ εἶνε ἡ ἄποψις τῆς νηφαλίου δημοσίας γνώμης ἐπὶ τοῦ δημιουργουμένου πολιτικοῦ ζητήματος. Καὶ θὰ ἤθελεν ἡ κοινὴ γνώμη νὰ ἔβλεπε τοὺς ἡγέτας τῶν πολιτικῶν κομμάτων ἀγομένους εἰλικρινῶς πρὸς μίαν συνεννόησιν, μὲ τὴν δέουσαν πλήρη ἐπίγνωσιν τῶν κρισίμων στιγμῶν ποὺ διανύομεν καὶ τῶν μεγάλων οἰκονομικῶν προβλημάτων, τὰ ὁποῖα ὁσονούπω θὰ προβληθοῦν ὀξύτατα ἀπαιτοῦντα μίαν ἀντιμετώπισιν ἐκ μέρους ὁλοκλήρου τοῦ πολιτικοῦ κόσμου. Θὰ ἤθελε νὰ ἔβλεπε τοὺς πολιτικοὺς ἡγέτας ὁρμωμένους εἰς μίαν κίνησιν διὰ τὴν πλήρη ἀποκατάστασιν τῆς πολιτικῆς ὁμαλότητος, χωρὶς στενωτέρας κομματικὰς ὑστεροβουλίας.

Ἐφ' ὅσον τὸ προοίμιον αὐτῆς τῆς κινήσεως ἀπασχολεῖ ἤδη τὴν δημοσίαν προσοχήν, ὀρθὸν καὶ λογικὸν θὰ ἦτο νὰ μὴ ἀφεθῇ τὸ μέχρι τοῦ Ὀκτωβρίου χρονικὸν διάστημα νὰ παρέλθῃ ἐν ἀθρανείᾳ παθητικῆς ἀναμονῆς. Εἶνε ἀνάγκη νὰ καταδειχθῇ πρὸ τῆς ἐθνικοῦ τοῦ πενταμήνου τῆς ἐξουσιοδοτήσεως ἐὰν ἢ συνεννόησις τῶν κομμάτων θὰ κατασταθῇ δυνατή. Κανὲν νεώτερον στοιχεῖον δὲν πρόκειται νὰ προστεθῇ μετὰ τὸν Σεπτέμβριον. Ἡ δὲ παράτασις τοῦ αἰσθήματος μιᾶς κυβερνητικῆς ἐκκρεμότητος χωρὶς τὴν ἐν τῷ μεταξὺ παγίωσιν τῆς βεβαιότητος ὅτι μία κοινοβουλευτικὴ Κυβέρνησις ἐκ συμπράξεως, εὐρυτέρας ἢ μεριωκωτέρας, τοῦ πολιτικοῦ κόσμου, εἶνε δυνατὸν νὰ ἀντικαταστήσῃ ἀμέσως, ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ, τὴν παροῦσαν, θὰ ἦτο ἀπὸ πλείστων καὶ εὐνοήτων ἀπόψεων ἀσύμφορος.

ΑΠΟ ΤΑ ΑΠΙΣΤΕΥΤΑ

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΕΘΝΟΣ

ΜΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Ὁ κ. Π. Κανελλόπουλος, τέως καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἱδρυτὴς τοῦ «Ἑνωτικοῦ» κόμματος, ἐδημοσίευσεν εἰς τὴν ἑβδομαδιαίαν ἐφημερίδα του «Ἑλληνικὴ Φωνὴ» σειρὰν ἄρθρων περὶ τῆς ἐπιδράσεως τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τῶν κοινωνικῶν ζητημάτων. Τούτων ἐλάβομεν γνῶσιν ἐξ ἀποσπάσματος δημοσιευομένου εἰς τὴν «Καθολικὴν», ὄργανον τῶν Οὐνιτῶν τῆς Ἑλλάδος, τυχαίως περιελθόντος εἰς χεῖράς μας. Ὁμολογοῦμεν ὅτι μᾶς κατέπληξε, διότι Ἕλλην καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἀξιῶν νὰ κυβερνήσῃ τὴν Ἑλλάδα, ὤφειλε νὰ πραγματεύεται τὰ ζητήματα, ὅσα θίγει, ὄχι ἐκ τοῦ προχείρου ἢ ἐξ ἀναγνώσεως μόνον λατινικῶν πηγῶν καὶ μάλιστα προκειμένου περὶ ἐκκλησίας, ἀλλὰ ἐν ἐπιγνώσει. Ἀφίνοντες ὅτι ἡ ὑφὴ τῆς φράσεως εἶνε κακόζηλος, δυσνόητος πολλαχοῦ, παρατηροῦμεν μόνον ὅτι τὰ πράγματα ἐκτίθενται ἀνακριβῆ ἱστορικῶς καὶ αἱ κρίσεις αἱ ἀτομικαὶ τοῦ γράφοντος εἶνε λίαν ἐπισφαλεῖς. Κατὰ τὸν κ. Π. Κανελλόπουλον ἡ Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία ἤδη πολὺ πρὸ τοῦ μεγάλου σχίσματος παρητήθη τοῦ κοινωνικοῦ της προορισμοῦ. «Ὁ Χρυσόστομος καὶ ὁ Μ. Γρηγόριος τὴν ριζοσπαστικὴν κοινωνικὴν διδασκαλίαν των τὴν ἀποίαν συνεδύαζον, εἰς ὅσα ἔγραφον, πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἐγκατέλειπον συνήθως εἰς τὰς δημοσίας ὁμιλίας των, περιοριζόμενοι νὰ κηρύττουν ὁπολείμματα ἀνίκανα νὰ χρησιμεύσουν ὡς θάσεις θρησκευτικῆς κοινωνίας, στερήσαντες οὕτως ἔκτοτε τὴν Ἐκκλησίαν τῆς δυνατότητος ὅπως ἀσκήσῃ ἰσχὺν κοινωνιοπλαστικὴν ἐπίδρασιν». Ἀντιθέτως μανθάνομεν ἀπὸ τὸν κ. Π. Κανελλόπουλον ὅτι ἡ Λατινικὴ Ἐκκλησία ἐδημιούργησε τοιαύτην καὶ ἐξ αὐτῆς ἐπωφελήθη ἰδίως ἡ Γαλλία, ἥτις ἀντλεῖ τὴν δύναμίν της ἀπὸ τὸν καθολικισμόν. Μέγα μέρος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ διατελεῖ ὑπὸ νευματικὴν καὶ ἐθνικὴν ἀνελευθερίαν.

Ταῦτα μαρτυροῦν ὅτι ὁ γράψας ὑπὰ ἡγνόησε καὶ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν τὴν κοινωνικὴν δρᾶσιν. Ἠγνόησεν ὑπὸ ποίας πολιτικὰς καὶ κοινωνικὰς συνθήκας ἔδρασεν ἑκατέρα τῶν Ἐκκλησιῶν, πῶς ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία ἐφώτισε λαοὺς, δοῦσα εἰς αὐτοὺς ἀλφάβητον καὶ πολιτισμὸν πῶς ἵδρυσε τυπογραφεῖα, ἐξέδωκεν εἰς τὴν γλῶσσαν των πλῆθος ἀναβυζιτικῶν βιβλίων, πῶς ἐφίλανθρώπευσε τεραστίως ἐπὶ αἰῶνας, ὡς ἡ κοινωνικὴ ἐπίδρασις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρώμης ἐπεδίωξε καὶ ἐπιδιώκει τὸν εὐνουχισμὸν τῆς ἐλευθερίας τῆς σκέψεως εἰς βαθμὸν ὥστε συγγράφων ἀριθμητικὴν ἡ γεωμετρίαν ὁ Λατῖνος νὰ γράφῃ εἰς τὴν προμετωπίδα τοῦ βιβλίου του : «Ἐγὼ ἐδῶ ἐλευθέρως (sic) καὶ ἀγαλοφώνως ὅτι ἀν μοὶ διέφυγε τίποτε ἀντίθετον πρὸς τὴν διδασκαλίαν τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας τὸ ἀποκρύπτω καὶ παρακαλῶ τὸν ἀναγνώστην νὰ τὸ σβύσῃ» ! Καὶ ἡ λατινικὴ παιδαγώγησις τῶν εὐρωπαϊκῶν λαῶν ἠσκήθη τόσον καισαρικῶς ὥστε ἀπεσπάσθησαν αὐτῆς οἱ παροικαθολικοί, οἱ διαμαρτυρόμενοι καὶ αὐτὴ ἡ Γαλλία πρὸ ἡμίσεος που αἰῶνος ἐζήτησε ν' ἀναπνεύσῃ ἐλευθερα τῆς ἀσφυκτικῆς παιδαγωγίας τοῦ Βατικανοῦ καὶ νὰ ἀποσπάσῃ τὴν γαλλικὴν νεολαίαν ἀπὸ τὴν πεφημισμένην ἠθοπλαστικὴν ἐπίδρασιν αὐτοῦ διὰ τῆς ἱδρύσεως τῶν λαϊκῶν σχολῶν. Καὶ ἐνθυμούμεθα τὸ ἑξῆς χαρακτηριστικὸν : Διακεκριμένος ἐκκλησιαστικὸς ρήτωρ ἠησουΐτης ἦλθεν εἰς Κάϊρον ὡς ἐξεταστὴς τῶν ἀποφοίτων τῆς ἐν Φαγκέλλῃ Σχολῆς καὶ ἐξεφώνησε λόγον, τὸν ὁποῖον ἤρχισε μὲ τὴν ἑξῆς φράσιν :

«Maudit pays de France! Vous nous chassez; eh bien! Viendra un jour ou broyèe sous nos talons tu frémira d'horreur!»

Πόση ὅμως ὑπῆρξεν ἡ ἔκπληξίς μου ὅταν ἔμαθα ὅτι ὁ ρήτωρ αὐτὸς ἦτο υἱὸς Γάλλου συνταγματάρχου πεσόντος εἰς τὰ 1870 εἰς τὸ Σεδάν. Διότι ἡ κοινωνιοπλαστικὴ παιδαγώγησις τοῦ Βατικανοῦ νεκρώνει κάθε ἄλλο αἴσθημα, πατρίδος, οἰκογενείας καὶ αὐτὸ τὸ τῆς αὐτοσυντηρήσεως τοῦ ἀτόμου, διὰ νὰ κάμῃ μόνον παπιστάς.

Δὲν ὁμιλοῦμεν περὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ βίου τῶν δύο Ἐκκλησιῶν διότι εἴμεθα ἐπειεκεῖς πρὸς τὰς ἀνθρωπίνους ἀδυναμίας.

Ἀλλ' ἐκεῖ ὅπου πραγματικὰ ἐκπλήττει δδυνηρῶς ὁ κ. Π. Κανελλόπουλος εἶνε ὅταν γράφῃ:

«Τοιοῦτος ὑπῆρξεν ὁ φανατισμὸς (τῶν Ἑλλήνων) κατὰ τῆς κοινωνικῶς ἀναπτυχθείσης ἐν τῷ μεταξὺ καθολικῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν ὁποίαν μετὰ τὴν ἐν Φλωρεντίᾳ τῷ 1439 γενομένην ἕνωσιν τῶν Ἐκκλησιῶν ἀνῆκε καὶ τὸ ἐπίσημον βυζαντινὸν κράτος, ὥστε ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν τραγικὴν θυσίαν τὴν ὁποίαν ὑπέστη ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὁ «δυτικὸς» αὐτοκράτωρ Κωνσταντῖνος ὁ Παλαιολόγος βοηθούμενος εἰς τὸν ὑπέρτατον ἀγῶνα του καὶ ὑπὸ τοῦ ἀποσταλέντος εἰς Κων)πολιν ὑπὸ τοῦ Πάπα Ἕλληνος καρδιναλίου Ἰσιδώρου, ὁ ἀνθενωτικὸς Γεννάδιος ὁ Σχολάριος ἐτιμᾶτο ὑπὸ τοῦ Μεχμὲτ Β' διὰ τῶν ὀψίστων τιμῶν, δι' ὧν ἐτιμήθη ποτὲ πατριάρχης κατὰ τὴν ὑπὸ τῆς αὐτοκρατορικῆς ἐξουσίας ἐπικύρωσιν τῆς ἐκλογῆς του, ἡ ὁποία ἐκλογὴ ἔγινε καθ' ὑπόδειξιν τοῦ Μεχμὲτ Β'».

Ἀλλὰ αὐτὰ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον οὔτε ὁ Α. Χαλαβατζῆς θὰ τὰ ἔγραφεν. Ἡ ἐν Φλωρεντίᾳ ἕνωσις ἀπέτυχε, δὲν ἔγινε, καὶ τὸ ἐπίσημον κράτος δὲν λογίζεται ἐξ αἰτίας της ἀνῆκον ἔκτοτε εἰς τὴν λατινικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁ δυστυχὴς Κωνσταντῖνος ἐνώπιον τοῦ τρομεροῦ τουρκικοῦ κινδύνου ἐδέχθη πραγματικῶς νὰ μεταστῇ εἰς τὸν παπισμόν, ἀλλὰ τὸν ἐξηπάτησεν ὁ Πάπας, ἀποστείλας τὸν Ἰσίδωρον μὲ 50 (πενῆντα) στρατιώτας. Καὶ ὁ Κωνσταντῖνος δὲν ἐβοηθεῖτο μόνον ἀπὸ τοὺς 50 αὐτοὺς στρατιώτας ἀλλὰ καὶ ἀπὸ πολλοὺς ἄλλους ὧν ἄριστος ὁ Ἰουστινιάνης, ἔπειτα ἀπὸ τοὺς ἰδικούς του ἡρωϊκωτάτους Ἕλληνας καὶ μάλιστα τοὺς Κρῆτας οἱ ὁποῖοι τελευταῖοι κατέθεσαν τὰ ὅπλα. Τὸ νὰ ὀνομάσῃ «δυτικὸν» κανεὶς τὸν Κωνσταντῖνον εἶνε ἔνας σαρκασμὸς ἀπάνθρωπος διὰ τὴν σκληροτάτην ἀνάγκην εἰς ἣν ὑπέκυψε καὶ μία προσβολὴ κατὰ τοῦ Βατικανοῦ διότι τοῦ ὑπενθυμίζει ὅτι ὑπῆρξε Σάβλοκ τῆς θρησκείας, ζητήσαν ὡς ἀνταλλαγμα τῆς βοηθείας του τὴν δογματικὴν μετάστασιν. «Ἡ θὰ ὑποταγῆς εἰς ἐμὲ ἢ θὰ σὲ ἀφήσω εἰς τὴν σπάθην τοῦ Μεχμὲτ». Ἂν ὁ Πάπας εἶχε συνείδησιν τῆς χριστιανικῆς του ἀποστολῆς, ὤφειλε νὰ ἐντείνῃ τὰς δυνάμεις του ὑπὲρ διασώσεως τῆς χριστιανικῆς Ἀνατολῆς, ὁπότε ἡ ἐφει εἰδικὸς ἀπεσταλμένος γαλλικῆς ἐφημερίδος — ἔγινεν ἐπὶ τῆς διεθνοῦς γεφύρας τῆς Ταγγέρης, ὅπου ἔνοπλοι δυνάμεις ἐνήργουν τὸν ἀστυνομικὸν ἔλεγχον. Κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν μακρῶν διατυπώσεων διὰ τὴν θεώρησιν τῶν διαβατηρίων, οἱ στρατιῶται ἠρύαν λεπτομερῶς τὸ αὐτοκίνητόν μας, διὰ νὰ ἐξακριβώσουν μήπως κατείχομεν ὅπλα ἢ ἐφημερίδας. Κατόπιν ἐσυνεχίσαμεν τὸν δρόμον μας πρὸς τὸ Λαράς, τὸ ὁποῖον ὡς γνωστὸν, ὑπῆρξε τὸ σημεῖον ἀφετηρίας τῶν στασιαστῶν. "Οταν ἐφθάσαμεν ἐκεῖ ὑπέστημεν νέον ἔλεγχον. Περίπολοι περιέτρεχον τὰς ὁδοὺς ἀδιακόπως, φρουροῦσαι κυρίως τὰ δημόσια καταστήματα, τὰς Τραπέζας καὶ τὰ σταυροδρόμια.

Ἡ στάσις ἐξερράγη ἐδῶ τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν εἰς τὰς 11 τὴν νύκτα. Ἕνα καμιόνι ἐστάθμευσε πρὸ τοῦ Ταχυδρομικοῦ καὶ Τηλεγραφικοῦ μεγάρου. Ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται κατελθόντες αὐτοῦ ἤρχισαν συνταισσόμενοι διὰ τὸν ἀνθρωπον τῆς ἀστυνομίας, ἐπετέθησαν κατὰ τῶν στασιαστῶν, οἱ ὁποῖοι διέθετον καὶ πυροβόλα. Μὲ τὴν βοήθειαν καὶ τῆς ἀεροπορίας, ἡ ὁποία παρέμεινε πιστὴ εἰς τὴν Καταλωνίαν, οἱ στασιασταὶ ἀπεκρούσθησαν.

—Ἀλλὰ πῶς κατώρθωσεν ἡ καταλωνικὴ ἀεροπορία νὰ διασκορπίσῃ τοὺς στρατιώτας, οἱ ὁποῖοι εὑρίσκοντο εἰς τὰς ὁδοὺς μιᾶς μεγάλης πόλεως καὶ οἱ ὁποῖοι ἐπετίθεντο ἐναντίον ἑνὸς κτιρίου ;

Ὁ συνομιλητής μου, ἔκαμε μίαν ἀόριστον χειρονομίαν καὶ μοῦ εἶπε:

—Ξέρετε, οἱ Καταλανοὶ ἀεροπόροι εἶνε σπουδαῖοι.

Καὶ κατόπιν ἤλλαξεν ἀμέσως θέμα ὁμιλίας.

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

Τέχνη καὶ ζωὴ

Τὸ Γαλλικὸ θέατρο

Ὁ Σαντιμανταλισμὸς

Ἡ ἐξαιρετικὴ ἄνθιση ποὺ παρουσιάζει τώρα τελευταῖα τὸ γαλλικὸ θέατρο μὲ μιὰ σειρὰ πυκνὴ καὶ ἀδιάκοπη ἀπὸ καλὰ καὶ ἐνδιαφέροντα ἔργα, μὲ τέχνη καὶ μὲ νόημα, ἀποδεικνύει καθαρά, ὅτι τὸ θέατρο δὲν εἶνε εὔκολο νὰ παραμερισθῇ ὁλοκληρωτικὰ ἀπὸ τὸν κινηματογράφο. Καὶ ἐκτὸς ἀπ' αὐτὸ ἀποδεικνύει ἀκόμα ὅτι ἡ κρίση ποὺ διατρέχει τώρα τὸ γαλλικὸ θέατρο ἔχει αἴτια οἰκονομικὰ καὶ ὄχι καλλιτεχνικά, εἶνε κρίση ποὺ ὀφείλεται στοὺς θεατὲς καὶ ὄχι στὸ δραματολόγιο. Γιατὶ τὸ γαλλικὸ δραματολόγιο εἶνε τώρα πλουσιώτατο σὲ καλὰ ἔργα καὶ οἱ σάλλες τῶν θεάτρων εἶνε μισοαδειανὲς καὶ οἱ εἰσπράξεις παίρνουν τὸν κατήφορο. Εἶνε μιὰ κρίση καθαρὰ οἰκονομικὴ ποὺ τὴν ἀντιμετωπίζουν ὅμως μὲ θάρρος καὶ μὲ ταλέντο οἱ νέοι Γάλλοι συγγραφεῖς.

"Ενα ἀπὸ τὰ καλὰ ἔργα ποὺ παραστάθηκε γιὰ πρώτη φορὰ τελευταῖα στὸ μεγάλο καὶ ἐντελῶς μοντέρνο θέατρο «Πιγκάλ» στὸ Παρίσι, εἶνε μιὰ χαριτωμένη κωμωδία τοῦ Λεοπόλντ Μαρσὰν μὲ τίτλο «Πόσο σύντομη εἶνε ἡ ζωή». Μαζὶ μὲ τὸν Ντενὶ Ἀμιὲλ αὐτὸς ὁ συγγραφεὺς χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὴν κριτικὴ ὡς ὁ τελευταῖος ἐκπρόσωπος τῆς μπουρζουάδικης κοινωνικῆς ζωῆς ποὺ συνεχίζει τὸν δρόμον της ἀπάνω στὰ παλιά της χνάρια. Εἶνε δηλαδὴ οἱ ζωγράφοι τοῦ κοινωνικοῦ περιβάλλοντος ποὺ ὑφίσταται ἀκόμα σὰν μιὰ ἁπλῆ συνέχεια τοῦ παρελθόντος, ποὺ κυριαρχεῖται ἀπὸ τοὺς νόμους τοῦ παρελθόντος καὶ παρουσιάζει τὰ ἴδια χαρακτηριστικὰ στοιχεῖα καὶ κυρίως τὸν ἴδιο σαντιμανταλισμὸ ὅπως καὶ στὸ παρελθόν.

Τὰ κοινωνικὰ περιβάλλοντα ἐξελίσσονται, μεταβάλλονται ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρὸ, ἄλλοτε οἱ μεταβολὲς εἶνε ἐπιφανειακὲς μονάχα καὶ ἐπουσιώδεις, ἄλλοτε ὅμως βαθειὲς καὶ ριζικές. Τώρα τελευταῖα παρουσιάζεται αὐτὴ ἡ περίσταση τῶν ριζικῶν μεταβολῶν. Ἀλλὰ ἕνα κοινωνικὸν περιβάλλον δὲν ἀποτελεῖ ποτὲ σύνολο ὁμοιογενές. Ὑπάρχουν μέσα σ' αὐτὸ στοιχεῖα ποὺ προπορεύονται καὶ ἄλλα ποὺ καθυστεροῦν, ὑπάρχουν ἐκεῖνοι ποὺ ἀποδέχονται ἀμέσως κάθε νεωτερισμὸ καὶ τὸν ἐγκολποῦνται μὲ προθυμία, ὅπως ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι ποὺ ἀποκρούουν ἀπόλυτα κάθε μεταβολὴ καὶ μένουν πιστοὶ στὴν παράδοση. Μέσα στὴ γαλλικὴ κοινωνία φαίνεται πὼς ὑπάρχει ἀκόμα καὶ σήμερα ἕνα ἰδιαίτερο μπουρζουάδικο περιβάλλον, ἐντελῶς συντηρητικό. Σ' αὐτὸ κυριαρχεῖ ἀκόμα ὁ σαντιμανταλισμὸς ποὺ σήμερα κάνει τὴν ἐντύπωση καθαροῦ ἀναχρονισμοῦ σὲ ἄλλα κοινωνικὰ περιβάλλοντα.

Ἐν τούτοις ὁ σαντιμανταλισμὸς εἶνε φανερὸ πὼς ὄχι μόνον ὑπάρχει ἀκόμα ἀλλὰ καὶ εἶνε πολὺ δύσκολο νὰ ἐκλείψῃ ἐντελῶς. Ὑπάρχουν δηλαδὴ ἀκόμα ἄνθρωποι ποὺ ἐξαρτοῦν ὅλη τὴν εὐτυχία τῆς ζωῆς τους ἀπὸ τὸν ἔρωτα, ὅπως μπορεῖ νὰ ὑπάρχουν καὶ ἄνθρωποι ποὺ ἔχουν σκοπὸ τῆς ζωῆς τους τὸν ἔρωτα. Σ' αὐτὴ τὴ νέα κωμωδία τοῦ Μαρσὰν ἀντιμετωπίζονται δυὸ γυναῖκες, μιὰ σύζυγος καὶ μιὰ ἐρωμένη, σὲ μιὰ παράξενη θέση, ἀντίζηλοι γιὰ ἕναν νεκρό. Τὸ ἔργο ὅμως ἔχει τάση αἰσόδοξη καὶ αὐτὴ ἡ ἀντιζηλία τῶν δύο γυναικῶν ποὺ ἐξελίσσεται σὲ μιὰ μάχη, καταλήγει στὸ τέλος σὲ μιὰ συμφιλίωση. "Ετσι ἀναπτύσσεται κανονικὰ ὁ μῦθος τοῦ ἔργου γύρω ἀπὸ ἕνα παράξενο περιστατικό, ἀλλὰ μὲ πρόσωπα σύγχρονα, καλὰ χαραχτηρισμένα.

"Ενας συγγραφεὺς μὲ κοσμικὴ ἐπιτυχία, ὁ Λορὶ, ζῇ μὲ μιὰ γυναῖκα, καλὴ καὶ ὡραία, ποὺ τὸν ἀγαπᾶ καὶ εἶνε ἀφωσιωμένη στὰ συμφέροντά του. "Αξαφνα πεθαίνει. Τὴν ἄλλη μέρα ἕνας ἐπιστήθιος φίλος του δέχεται στὸ σπίτι του τὴν ἐπίσκεψη μιᾶς νεαρᾶς κοπέλλας, ἡ ὁποία τοῦ ἀναγγέλλει ὅτι ἀπὸ πολὺν καιρὸ ἦταν ἐρωμένη τοῦ νεκροῦ, πιστὴ σ' αὐτὸν ὡς τὴν ἡμέρα τοῦ θανάτου του. Τὸν ἀγαποῦσε μὲ ὅλην της τὴν καρδιά, ἡ ζωή της εἶνε τώρα συντριμμένη ἀπὸ τὸν θάνατό του, ζητάει λοιπὸν μιὰ μεγάλη χάρη ἀπὸ τὸν φίλο του, νὰ τῆς ἐπιτρέψῃ νὰ ἰδῇ ἀκόμα μιὰ φορὰ τὸ γραφεῖο ποὺ ἐργαζόταν ὁ νεκρὸς ἐραστής της. Ὁ φίλος, χωρὶς νὰ πολυσκεφθῇ, δέχεται νὰ ἱκανοποιήσῃ αὐτὴ τὴν ἐπιθυμία τῆς ρωμαντικῆς ἐρωμένης. Τὴν ὥρα ὅμως ποὺ ἡ Κλαίρη βρίσκεται μέσα στὸ γραφεῖο τοῦ νεκροῦ ξαναγυρίζει ἄξαφνα ἡ χήρα καὶ ὁ φίλος ἀναγκάζεται νὰ τῆς παρουσιάσῃ τὴν Κλαίρη λέγοντας ὅτι εἶνε δακτυλογράφος καὶ ὅτι τὴν εἶχε πάρει μαζί του γιὰ νὰ τακτοποιήσουν τὰ χειρόγραφα τοῦ νεκροῦ.

Αὐτὴ ὅμως ἡ ψευτιὰ δὲν πιάνει. Ἡ χήρα παρατηρεῖ τὴν ἄξαφνη χλωμάδα καὶ τὴν ταραχὴ τῆς κοπέλλας, ὑποψιάζεται καὶ μὲ τὴν διαίσθηση τῆς ἐρωτευμένης, γιατὶ κι' αὐτὴ ἀγαποῦσε τὸν ἄνδρα της, διατυπώνει μερικὲς ἐπιδέξιες ἐρωτήσεις στὴν Κλαίρη. Σὲ λίγο ἡ ἀλήθεια φανερώνεται. Οἱ δυὸ γυναῖκες ἀντιμετωπίζουν ἡ μιὰ τὴν ἄλλη καταλαβαίνοντας τὸ ρόλο ποὺ εἶχε παίξει ἡ κάθε μιὰ στὴ ζωὴ τοῦ νεκροῦ. Ἐν τούτοις αὐτὴ ἡ ἀντιμετώπιση εἶνε τώρα πειά κάτι περασμένο, εἶνε κάτι θλιβερὸ καὶ τραγικὸ, γιατὶ ὁ ἄντρας εἶνε νεκρὸς ποὺ ἦταν κύριος καὶ στὶς δυὸ αὐτὲς γυναικεῖες καρδιές.

Ἡ ζήλεια τῆς χήρας παρουσιάζεται τώρα σὰν ἕνα παράξενο αἴσθημα μὲ ἀναδρομικὸ χαρακτῆρα, καὶ τὸ αἴσθημα αὐτὸ γίνεται πειὸ τραγικὸ ἀκόμα γιατὶ δὲν μπορεῖ πειὰ ἡ δυστυχισμένη γυναίκα νὰ ἀνακτήσῃ ἐκεῖνο ποὺ τῆς ἔκλεψε ἡ ἀντίζηλός της, τὴν ἀγάπη τοῦ συζύγου της. Μιὰ σκληρὴ συζήτηση ἀρχίζει καὶ οἱ δυὸ γυναῖκες ὑπερασπίζουν ὅπως μποροῦν καλύτερα ἡ κάθε μιὰ τὴν περασμένη ἀγάπη τους

Θεάματα

ΟΛΗΝΙΟΝ. «Η δακτυλογράφος».
ΑΚΡΟΠΟΛ. «Εἰμαι γιὰ δοῦμον Πρῶτη».
ΑΛΗΚΙΣ. «Γυναῖκα ἐνὸς ἀγγελου».
ΑΠΟΛΛΩΝ. «Η Κυνάτος Φρέζια».
ΑΣΤΥ.
ΚΑΛΙΠΟ. (Πλ. Κοπανῆς). «Τὸ ρομάντζο ἑνὸς ἀλήτου».
ΑΛΟΥ. (Λεωφ. Λαμπρίνη - Ἰσπηνοῦ). «Η Νόημα».
ΑΛΙΚΙΑΝ (Πλεγκρατίου). «Η Ἀγάπη τοῦ Ποιλοῦ».
ΜΑΡΙΑ ΚΑΡΑΤΖΙΚ. «Ἐνν πρόγραμμα».
ΜΑΡΙΝΑ. «Τὸ Γουωτῆς, ἡ Ποιμήν καὶ ὁ Κοιμισμένος».
ΠΕΡΛΑ. «Ἀνεφέρεται».
ΣΑΜΑΡΤΖΗ. «Η Βασίλισσα».
Διημερεύματα.

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Σπιθαλαν».
ΟΔΕΩΝ. «Ὁ Ἀνθρωπος τοῦ ἀφαλάκου».
ΑΘΗΝΑ. «Ἀπόκοσμος Ἀνθρωπος».
ΑΘΗΝΑΓΚΟΡΗ. «Τὸ παιδὶ τοῦ κατάδικου».
ΑΛΑΣΚΑ. «Ἀφεντικὸ τοῦ Βάλγα».
ΑΙΓΛΗ. «Πλήρες ἀγνότης».
ΒΕΡΓΗΝΗ. «Τὸ τέλος».
ΒΙΚΤΩΡΙΑ. «Ὁ κατάδικος».
ΓΑΛΑΞΙΑΣ. «Τὸ μυστικὸ τοῦ Λαίδης Ἀλ Τόρρυ».
ΓΡΕΚΑ. «Β. Ο. Σ.».
ΔΙΑΝΑ. «Ἀπόκοσμος Ἀνθρωπος».
ΕΚΒΕΣΙΣ. «Ὁ Ἅνθ Τσόρτιαν».
ΕΠΤΗΝ. «Ἀπόκοσμος Ἀνθρωπος».
ΕΛΛΑΣ. «Ἐλλοῦλαι ἡμέραι τῆς Ἰουμπιλέου».
ΕΣΠΕΡΟΣ. «Ἐπιφάνεια».
ΕΤΟΥΑΛ. «Ἀ. Φρόιδ».
ΖΩΗ. «Ἀλλοιωτὴ κατάστασις».
ΚΗΠΟΣ ΜΟΝΜΑΡΤΡΗΣ. Ὀμφέρεια Πικτόρ Ἀμπρεζ Ἀλεξάνδρου.
ΚΡΥΣΤΑΛ (Χαρόκοπος). «Ρανταβοῦ στὴ Μπόμπα».
ΚΥΒΕΛΗ. «Κεφιαν καὶ Δωρόθεα».
ΛΥΡΑ. «Ἀ. Φρόιδ».
ΛΑΙΚΟΝ. «Ἀ.σπ Θεόδωρος».
ΛΗΤΟ. «Κεφιν Ὀμπλιγκαν».
ΜΟΝ ΣΙΝΕ. «Μὲ μ' ἐχεγόβα».
ΜΟΝΜΑΡΤΡΗ. «Ἀπόμ Μαῦρ».
ΝΕΑΠΟΛΙΣ. «Κλὰ- Κλὰ».
ΟΔΕΩΝ. «Ἀπόκοσμος Ἀνθρωπος καὶ ἐφαρμέ».
ΟΛΥΜΠΙΑ. «Ἔγκλημα καὶ τιμωρία».
ΟΛΥΜΠΟΝ. Φιλόμ. «Ἐπιθεωρ. Ἀξιο».
ΠΑΛΛΑΣ. «Τὸ κυμοφὲρ τὸν ὀνείρων».
ΠΑΛΑΙΟΝ ΝΙΚΑΙΑ. «Κόμπρ συνταγματάρχ».
ΠΑΛΛΑΔΙΟΝ. «Κόμπρ συνταγματάρχ».
ΡΙΑΛΤΟ. «Ὁ Ἅγιος Ἀντώνιος».
ΣΑΒΟΥΑ. «Φολ μπερζέρ».
ΣΟΦΙΑ. «Ἐστιμμένο Ἐλεφαντάκι».
ΣΤΑΣΙΟΝ. «Τὸ μαγικὸ καλάθι».
ΤΑΥΡΟΣ. «Ἀ. Φρόιδ».
ΤΟΥΡΝΕ. «Τελευταῖες ἡμέρες Πομπηΐας».

Ἐμπορευτὴς τοῦ Γουανφεϊλίου
Ἐμπορευτὴς Γουανφεϊλίου
τρίς Ἀγ. Παρασκευῆς 12 (Λαλάνδρα)

Ραδιόφωνον

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 24/7/36. Ὥρα Ἀθηνῶν
ΜΕΣ Α ΑΛΥΣΙΔΑ (κ.μ. 1.935). Ὥρα 12.
ΑΛΑΝΤΙΝΟΣ (κ.μ. 1.935). Κοφκάκι καὶ ἐφτὰ 1 μ.—7.15 μ.μ. μετάδοσις μουσικῆς δισκέλλων κ.λ.π.
ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ ΠΟΜΠΟΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ ΣΤΑΘΜΟΙ. 1 μ.μ. Ἐλθουν τὸ μεσημέρι λιτὸ μ.μ. 3.10 μ.μ. Ἐλληνικὴ ἐκπομπὴ καὶ ἀφροσιν ἀπὸ τὸ Ἀμπὶ Ἀμπὶ Ἀμπὶ. 11.30 μ.μ. Πολὺ ἐνδιαφέρ. μουσικὴ ἐκτελεστικὴ. 2 μ.μ. Ἐλληνικὴ ἐκπομπὴ. Πολὺ ἐνδιαφέρ. μουσικὴ. (Ἐπιλογὴ). Ἀκόμη σφυκτὸ. Λίστ. Βέρντι. Κουμπάτα κ.λ.π.
ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (κ.μ. 841. μ. 357). 6 μ.μ. Ἀπογευματινὴ συναυλία. 8 μ.μ. Ἐλληνικὴ ἐκπομπὴ. Ἀπὸ τὴν Ἀθήνα. 9.10 μ.μ. Ἐλληνικὴ ἐκπομπὴ. Ἀπὸ τὴν Ἀθήνα. 11.30 μ.μ. Ἀπὸ τὴν Ἀθήνα. Ἀπὸ τὴν Ἀθήνα. Ἀπὸ τὴν Ἀθήνα

5η ΠΡΩΙΝΗ

ΟΙ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΘΑ ΑΡΟΥΝ ΤΗΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΝ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΚΠΝΟΗΝ ΤΗΣ ΠΕΝΤΑΜΗΝΟΥ ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΕΩΣ

ΠΑΡΑΠΟΝΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΗ ΕΠΙΛΥΣΙΝ ΤΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΑΠΟΤΑΚΤΩΝ

Ο κ. Σ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΠΑΡΑ ΤΩ ΒΑΣΙΛΕΙ

Μετὰ τὸ προχθεσινὸν διάβημα τοῦ κ. Σοφούλη πρὸς τὸν Βασιλέα, ἐζήτησε καὶ ἐγένετο δεκτὸς εἰς ἀκρόασιν ὑπὸ τοῦ Ἄνακτος ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς διοικούσης ἐπιτροπῆς τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων κ. Σοφ. Βενιζέλος.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἠρνήθη νὰ προβῇ εἰς οἱανδήποτε ἀνακοίνωσιν ἐπὶ τῶν διαμειφθέντων κατὰ τὴν συνομιλίαν, περιορισθεὶς μόνον νὰ δηλώσῃ ὅτι ἀπεκόμισεν ἐξ αὐτῆς λίαν ἀγαθὴν ἐντύπωσιν.

Κατὰ γνωσθείσας πληροφορίας ὁ κ. Σ. Βενιζέλος ἐξέθεσε κυρίως πρὸς τὸν Βασιλέα τὰς ἀπόψεις τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων ἐπὶ τοῦ ἀποτακτικοῦ ζητήματος, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀποφύγει νὰ θίξῃ κατὰ τὴν προχθεσινὴν παρὰ τῷ Βασιλεῖ ἀκρόασιν του ὁ κ. Σοφούλης.

ΘΑ ΚΑΤΑΨΗΦΙΣΘΗ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

Κατὰ πληροφορίας παρεχομένας ἐξ ἐγκύρων κύκλων τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, ἀποτελεῖ ἀπόφασιν ὁριστικὴν αὐτοῦ καὶ τῶν δημοκρατικῶν κομμάτων ἡ μὴ ἀνανέωσις τὴν 1ην Ὀκτωβρίου τῆς ἐμπιστοσύνης πρὸς τὴν σημερινὴν κυβέρησιν, ἀλλ' ἡ ἀνατροπὴ ταύτης ἐν τῇ Βουλῇ.

Τοῦτο δὲ διότι ἡ κυβέρνησις δὲν ἀνταπεκρίθη εἰς τὰς προσδοκίας τῆς πλειοψηφίας τῆς Βουλῆς εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ἐνδιαφερόντων αὐτὴν ζητημάτων.

Συγκεκριμένως ἐπικρίνεται ἡ κυβέρνησις ὅτι δὲν προπαρεσκεύασε τὸ ἔδαφος διὰ τὴν τακτοποίησιν τοῦ ἀποτακτικοῦ ζητήματος, δὲν ἐπανέφερε τοὺς ἐκκαθαρισθέντας ἀξιωματικοὺς τῆς χωροφυλακῆς καὶ δὲν προέβη εἰς τὴν ἀντικατάστασιν τῶν ἀρχηγῶν τῶν σωμάτων χωροφυλακῆς καὶ ἀστυνομίας πόλεων καὶ τέλος ὅτι δὲν ἐπανέφερε τοὺς μὴ ἀποκατασταθέντας ἐπὶ κυβερνήσεως Δεμερτζῆ ἐκ τῶν ἐκκαθαρισθέντων δημοσίους ὑπαλλήλους.

Τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων καὶ τὰ δημοκρατικὰ κόμματα θεωροῦν, κατὰ τὰς ἐκ τῆς αὐτῆς πηγῆς πληροφορίας, ὡς ἐνδεδειγμένην λύσιν μετὰ τὴν ἀνατροπὴν τῆς κυβερνήσεως, τὴν συνένωσιν τοῦ πολιτικοῦ κόσμου εἰς μίαν κυβέρνησιν εὐρυτάτης συνεργασίας, θέτουν δὲ ὡς ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν αὐτῆς τῆς συμφωνίας τὴν λύσιν τοῦ ἀποτακτικοῦ καὶ τῶν ἄλλων ζητημάτων.

Ἐφόσον ἡ συνεννόησις αὐτὴ δὲν ἤθελεν ἐπιτευχθῇ τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων ἀποβλέπει νὰ διεκδικήσῃ ὑπὲρ ἑαυτοῦ, ὡς σχετικῶς πλειοψηφοῦν ἐν τῇ Βουλῇ, τὴν κυβέρνησιν, ἐὰν δὲ αὕτη καταψηφισθῇ εἰς τὴν Βουλὴν, θὰ εἰσηγηθῇ διάλυσιν τοῦ Σώματος καὶ προκήρυξιν νέων ἐκλογῶν μὲ τὸ ἰσχὺον σύστημα τῆς ἀναλογικῆς.

Κατὰ τὴν ἐντύπωσιν τῶν πολιτικῶν κύκλων, αἱ τιθέμεναι ὡς ἀνωτέρω προϋποθέσεις ἀπὸ μέρους τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, ἐφ' ὅσον, βεβαίως, διατυπωθοῦν καὶ ἐπισήμως κατὰ τὰς διεξαχθησομένας συνομιλίας μεταξὺ τῶν κομμάτων, θὰ καταστήσουν δυσχερῆ τὴν συνεννόησιν διότι εἶνε πρόδηλον, ὅτι δὲν δύνανται ἐν τῷ συνόλῳ των νὰ γίνουν ἀποδεκταὶ ἀπὸ μέρους τῶν ἀντιβενιζελικῶν κομμάτων.

ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΘΕΟΤΟΚΗ—ΒΟΖΙΚΗ

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ Ἐθνικοῦ κόμματος κ. Θεοτόκης συνηντήθη χθὲς τὸ ἀπόγευμα εἰς Κηφισιὰν μετὰ τοῦ Προέδρου τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κ. Βοζίκη καὶ συνωμίλησε μετ' αὐτοῦ ἐπὶ ὥραν καὶ πλέον.

Μετὰ τὴν συνομιλίαν ὁ κ. Θεοτόκης ἀνεκοίνωσεν ὅτι «ἀντήλλαξε μετὰ τοῦ κ. Βοζίκη σκέψεις ἐπὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως, ἐξετάσθησαν δὲ ὅλα τὰ ἀπασχολοῦντα τὸν πολιτικὸν κόσμον γενικώτερα ζητήματα».

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἀνακοίνωσιν, ἡ συνομιλία τοῦ κ. Θεοτόκη μετὰ τοῦ κ. Βοζίκη θὰ συνεχισθῇ εἰς νέαν συνάντησίν των.

Εἰς ἀναλόγους ἀνακοινώσεις προέβη καὶ ὁ κ. Βοζίκης. Πάντως, ἡ νέα συνάντησις τῶν κ. κ. Βοζίκη καὶ Θεοτόκη θὰ πραγματοποιηθῇ τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα ἵνα ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, συνερχομένη αὔριον τὴν ἑσπέραν καθορίσῃ τὰς ἀπόψεις αὐτῆς ἐπὶ τῶν θεμάτων τὰ ὁποῖα ἀπησχόλησαν καὶ θ' ἀπασχολήσουν τὰ κόμματα κατὰ τὰς συνεννοήσεις των.

Ἐν τῷ μεταξὺ εἶνε πολὺ πιθανὸν νὰ ἐπιδιώξῃ ὁ κ. Θεοτόκης ὅπως συναντηθῇ μετὰ τοῦ κ. Σοφούλη.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς, ἐρωτηθεὶς καὶ χθὲς τὴν ἑσπέραν περὶ τῆς στάσεώς του ἔναντι τῆς κινήσεως πρὸς συνεννόησιν τῶν κομμάτων, ἀπήντησε:

«Δέν ἀσχολοῦμαι μὲ τὰ ζητήματα τ' ἀφορῶντα τὰς συνεννοήσεις τῶν πολιτικῶν κομμάτων διότι ἡ Κυβέρησίς μου εἶνε Κυβέρησις οὐδετέρα καὶ οὐδεμίαν ἀνάμιξιν θὰ ἔχῃ εἰς αὐτάς».

Ἀναφερόμενος ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἰς τὰς δημοσιευθείσας πληροφορίας καθ' ἃς ὁ κ. Σοφούλης διετύπωσε πρὸς τὸν Βασιλέα κατὰ τὴν προχθεσινὴν ἀνοδόν του εἰς τ' Ἀνάκτορα παράπονα διὰ τὴν μὴ ἐπίλυσιν τῶν ἐνδιαφερόντων τὰ κόμματα τῆς πλειοψηφίας ζητημάτων, ἐδήλωσεν, ὅτι οὐδὲν σχετικῶς γνωρίζει ἐπισήμως καὶ δὲν δύναται συνεπῶς νὰ ὁμιλήσῃ ἐπὶ ἀνευθύνων πληροφοριῶν.

Ὁ κ. Μεταξᾶς ἐν συνεχείᾳ ἐπανέλαβεν, ὅτι ἡ προχθεσινὴ συνομιλία του μετὰ τοῦ Βασιλέως πεταστράφη ἀποκλειστικῶς ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς καταστάσεως ἐπὶ τῆς ὁποίας κατετόπισε τὸν Ἄνακτα.

Η ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΣΚΥΛΑΚΑΚΗ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀνεκοίνωσε χθὲς τὴν ἑσπέραν τὰ ἑξῆς:

«Ἀπορῶ πῶς μερὶς τοῦ Τύπου ἐξακολουθεῖ ν' ἀσχολῆται μὲ «ζήτημα Σκυλακάκη» ὡς τὸ ἀποκαλεῖ.

Τοιοῦτον ζήτημα οὔτε ὑφίσταται, οὔτε ὑπῆρξεν ἀφοῦ ὁ κ. Ὑπουργὸς διέψευσεν ἐκ τῶν προτέρων δηλώσεις αἱ ὁποῖαι ἐπρόκειτο ν' ἀποδοθοῦν εἰς αὐτόν.

Ὁ κ. Σκυλακάκης ἐνήργησεν εἰς πάσας τὰς πράξεις του, ἀκόμη καὶ τὰς παραμικροτέρας, σύμφωνα μὲ τὰς ὁδηγίας μου καὶ τὰς κατευθύνσεις τάς ὁποίας τοῦ ἔδωσα. Ἑπομένως εἶνε ἐντελῶς μάταιος ὁ περὶ τοιοῦτον μὴ ὑφιστάμενον ζήτημα θόρυβος».

ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

Ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Ρεδιάδης ἀνακοινοποιεῖ πρὸς τὰς λιμενικὰς καὶ προξενικὰς ἀρχὰς ἐγκύκλιον, δι' ἧς ἐντέλλονται αὗται ὅπως προβοῦν εἰς τὴν γενικὴν ἀπογραφὴν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Ἑλλήνων ἐργατῶν θαλάσσης.

Εἰς τὴν ἐγκύκλιον τονίζεται ἡ ἀνάγκη τῆς ἀπογραφῆς, ἥτις ἐγένετο διὰ τελευταίαν φορὰν πρὸ ἐξαετίας περ' που, προκειμένου νὰ ληφθοῦν νομοθετικὰ καὶ διοικητικὰ μέτρα ρυθμίζοντα τὰς σχέσεις ἐφοπλιστῶν καὶ ναυτεργατῶν, τὴν κοινωνικὴν ὑπερέφοπλιστῶν καὶ ναυτεργατῶν, τὴν κοινωνικὴν ὑπερέφοπλιστῶν καὶ ναυτεργατῶν, τὴν κοινωνικὴν ὑπερέφοπλιστῶν καὶ ναυτεργατῶν, τὴν κοινωνικὴν ὑπερ αὐτῶν πρόνοιαν, τὰ ζητήματα συντάξεων καὶ ἄλλα οὐσιωδέστατα ζητήματα.

Ἡ ἀπογραφὴ θὰ ἐνεργηθῇ τὴν 1ην Ὀκτωβρίου ἐφ' ὅλων τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων, θὰ συμπεριληφθοῦν δὲν εἰς αὐτὴν οἱ ὑπηρετοῦντες ἐπ' αὐτῶν ἡμεδαποὶ καὶ ἀλλοδαποὶ ναυτεργάται καὶ ἀξιωματικοί. Ἐπὶ τῶν πλοίων τῶν ἐφωδιασμένων διὰ ναυλολογείων τὴν ἀπογραφὴν θὰ ἐνεργήσουν οἱ πλοίαρχοι ἢ οἱ κυβερνῆται. Διὰ τὰ πλοῖα τὰ μὴ ἐφωδιασμένα διὰ ναυλολογίων ὁρίζεται ὅτι οἱ ὑπηρετοῦντες ἐπ' αὐτῶν μεμονωμένοι ναυτεργάται ἢ ἀλιεῖς πρέπει νὰ ἐμφανισθοῦν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀπογραφῆς ἐνώπιον τῆς ναυτικῆς ἀρχῆς τοῦ λιμένος τῆς περιφερείας ὅπου ἐργάζονται.

Ἡ ἀπογραφὴ θὰ διαρκέσῃ δέκα ἡμέρας, τὰ συγκεντρωθησόμενα δὲ στοιχεῖα δέον νὰ ὑποβληθῶσιν ἐντὸς τοῦ δευτέρου δεκαημέρου τοῦ Ὀκτωβρίου εἰς τὴν Διεύθυνσιν Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΤΟ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΝ ΚΙΝΗΜΑ ΕΝ ΙΣΠΑΝΙΑ ΕΙΣΗΛΘΕΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΡΙΣΙΜΩΤΕΡΑΝ ΦΑΣΙΝ ΤΟΥ

ΣΦΟΔΡΑΙ ΜΑΧΑΙ ΔΙΕΞΑΓΟΝΤΑΙ ΠΡΟ ΤΗΣ ΜΑΔΡΙΤΗΣ

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΕΠΕΞΕΤΑΘΗ ΕΙΣ ΓΑΛΙΚΙΑΝ ΚΑΙ ΕΣΤΡΕΜΑΔΟΥΡΑΝ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΜΑΔΡΙΤΗΣ ΖΗΤΕΙ ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΥΛΙΚΟΝ ΠΑΡΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

Τὸ Ἀθηναϊκὸν Πρακτορεῖον παρέχει τὴν κάτωθι εἰκόνα τῆς ἐν Ἱσπανίᾳ καταστάσεως:

«Ἡ κατάστασις ἐν Ἱσπανίᾳ, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν μέχρι τῆς 9ης ἑσπερινῆς τῆς χθὲς πληροφοριῶν — αἱ ὁποῖαι δὲν παύουν νὰ εἶνε ἀντιφατικαὶ καὶ δέον, συνεπῶς, νὰ γίνωνται δεκταὶ μετὰ πάσης ἐπιφυλάξεως — συνοψίζεται ὡς ἀκολούθως:

Κατόπιν τῶν ὑποδείξεων, αἵτινες ἐγένοντο εἰς τὰ Ἰσπανικὰ (κυβερνητικὰ) πολεμικὰ πλοῖα τὰ εὑρισκόμενα εἰς τὸν λιμένα τῆς Ταγγέρης (οὐδετέρα ζώνη, ὅπου ἰσχύει διεθνὲς καθεστὼς) ταῦτα ἀπέπλευσαν ἐκ τοῦ ὡς ἄνω λιμένος καὶ κατέπλευσαν εἰς τὸν ἀπέναντι λιμένα τοῦ Γιβραλτάρ, ὅπου ἐζήτησαν νὰ ἐφοδιασθοῦν εἰς καύσιμον ὕλην καὶ τρόφιμα. Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι, κατὰ τὰς πληροφορίας τῆς ἑσπέρας τῆς Τετάρτης, τὰ ἐν λόγῳ πολεμικὰ στεροῦνται καὶ ἐπαρκῶν τροφίμων, διὸ ἐζήτησαν νὰ ἐφοδιασθοῦν εἰς Γιβραλτάρ μὲ καύσιμον ὕλην καὶ τρόφιμα. Ὁ Ἄγγλος λιμενάρχης παρεκάλεσε νὰ ἀναχωρήσουν τὰ πολεμικὰ τὸ ταχύτερον, χωρὶς νὰ ἐπιτρέψῃ τὸν ἐφοδιασμόν, ὡς ἀγγέλεται δὲ ἀνεχώρησαν πράγματι διὰ Μαλάγαν τῆς Ἀνδαλουσίας, λιμένα κείμενον εἰς μικρὰν ἀπὸ τοῦ Γιβραλτὰρ ἀπόστασιν. Ἡ εἴδησις, ἡ ἐπιμόνως μεταδοθεῖσα ὑπὸ ὡρισμένων ραδιοφωνικῶν σταθμῶν, καθ' ἣν τρία κυβερνητικὰ πολεμικά, ἀποπειραθέντα νὰ βομβαρδίσουν τὰ Γάδειρα (Κάδιξ) ἐβυθίσθησαν διὰ βομβῶν τῶν ἐπαναστατικῶν ἀεροπλάνων «ἀφοῦ προηγουμένως ἐκάησαν ὡς πυροτεχνήματα», φαίνεται ὅτι εἶνε ἀνακριβῆς, μεταδοθεῖσα δι' ἐντυπωσιακοὺς μᾶλλον λόγους. Αὐτὰ ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατὰ θάλασσαν δρᾶσιν καὶ ἐπὶ τῇ βάσει πληροφοριῶν, αἵτινες δέον νὰ γίνωνται δεκταὶ μετὰ τῆς ἀπαραιτήτου εἰς παρομοίας περιστάσεις ἐπιφυλάξεως.

Ὡς πρὸς τὴν κατὰ ξηρὰν δρᾶσιν, αἱ πληροφορίαι εἶνε ἔτι περισσότερον συγκεχυμέναι. Εἰς τὸ μέτωπον τῆς Μαδρίτης δὲν εἶνε εὔκολον νὰ καθορισθῇ τὶ συμβαίνει. Ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τοῦ Λονδίνου καὶ τὸ Γερμανικὸν Πρακτορεῖον Τρανσοσεὰν μεταδίδουν σχεδὸν ταὐτοσήμως τὴν εἴδησιν ὅτι τὰ ἐπαναστατικὰ στρατεύματα ἔχουν προσεγγίσει τόσον πολὺ εἰς τὴν πρωτεύουσαν, ὥστε νὰ εἶνε θεατὰ ἐξ αὐτῆς.

Μέσῳ Παρισίων μεταδίδεται ἡ πληροφορία, ὅτι ἡ Μαδρίτη ἐξεκενώθη ἀπὸ τοὺς ἄνδρας (οἱ ὁποῖοι, προφανῶς, ἐξῆλθον ὅπως ἀποκρούσουν τοὺς ἐπαναστάτας), ἔνοπλοι δὲ νεάνιδες τηροῦν τὴν τάξιν περιπολοῦσαι ἀνὰ τὰς ὁδούς.

Ἡ πληροφορία περὶ εἴκοσι χιλιάδων νεκρῶν καθ' ὅλην τὴν Ἱσπανίαν καὶ τὸ Μαρόκον ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐχθροπραξιῶν παραμένει ἀνεξακρίβωτος. Αἱ μέσῳ Παρισίων πληροφορίαι ὁμιλοῦν περὶ νεκρῶν ἀνερχομένων εἰς εἴκοσι χιλιάδας καὶ ὄχι ἁπλῶς περὶ θυμάτων.

Τίποτε τὸ σαφὲς δὲν εἶνε γνωστὸν διὰ τὴν Βαρκελώνην, ὅπου ἐν πάσῃ περιπτώσει φαίνεται ὅτι ἐτραυματίσθησαν κατὰ τὰς ταραχὰς καὶ ξένοι ὑπήκοοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων δύο Γάλλοι.

Ἀξία προσοχῆς εἶνε ἡ πρὸς τοὺς ἐργάτας καὶ τοὺς πολιτοφύλακας προκήρυξις τοῦ στρατηγοῦ Φράνκο τονίζοντος, ὅτι ἡ ἐπανάστασις δὲν στρέφεται κατὰ τῆς ἐργατικῆς τάξεως, τὴν ὁποίαν, ἀπεναντίας, θὰ προστατεύσῃ, ἀλλ' ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ πλήξῃ τὴν ἀναρχίαν χάριν τῆς σωτηρίας τῆς κοινῆς πατρίδος.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν δι' ἀεροπλάνου μετάβασιν κυβερνητικῶν Ἱσπανῶν ἀξιωματικῶν εἰς Παρισίους, ἡ ὁποία ἐπροκάλεσε τόσα σχόλια τοῦ διεθνοῦς Τύπου, οἱ σταθμοὶ οἱ κατεχόμενοι ὑπὸ τῶν ἐπαναστατῶν ἰσχυρίζονται ὅτι ἡ Κυβέρνησις Χιράλ ἔστειλε τοὺς ἀξιωματικοὺς αὐτοὺς διὰ νὰ προετοιμάσουν τὰ τῆς φυγῆς καὶ περιθάλψεως τῶν μελῶν τῆς εἰς Γαλλίαν ὅταν τὰ ἐπαναστατικὰ στρατεύματα εἰσέλθουν εἰς Μαδρίτην.

Κατ' ἄλλας πληροφορίας — μεταδοθείσας τὸ πρωὶ τὴν μεσημβρίαν τῆς χθὲς μέσῳ Βερολίνου— ἡ ἐργατικὴ ἐθνοφρουρὰ ἀπειλεῖ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν ἀγῶνα ἐὰν δὲν παράσχῃ ἡ Κυβέρνησις τῆς Μαδρίτης ρητὰς ἐγγυήσεις ὅτι θὰ ἀφήσῃ τοὺς Ἐρυθροὺς, δηλαδὴ τοὺς κομμουνιστάς, νὰ κυβερνήσουν τὴν χώραν ἀναλαμβάνοντες ὅλας τὰς θέσεις εἰς τὸν στρατὸν καὶ σχηματίζοντες Κυβέρνησιν ὑπὸ τὸν Λάργκο Καμπαλλέρο, ἐν περιπτώσει τελικῆς ἐπικρατήσεως τῶν κυβερνητικῶν ἐνόπλων ὁμάδων.

Καίτοι αἱ πληροφορίαι περὶ τοῦ ἐν Ἱσπανίᾳ ἐπαναστατικοῦ κινήματος ἐξακολουθοῦν νὰ εἶνε συγκεχυμέναι καὶ ἀντιφατικαί, δύναται ἐν τούτοις νὰ συναχθῇ τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ δημιουργηθεῖσα δραματικὴ κατάστασις εἰσῆλθεν εἰς ἀποφασιστικὴν φάσιν. Αἱ ἐπαναστατικαὶ φάλαγγες προελάσασαι ἀπὸ Βορρᾶ, ἀφίκοντο ἐξῶθεν τῆς Μαδρίτης, ἔνθα συνήφθησαν καὶ αἱ πρῶται μάχαι πρὸς τὰς κυβερνητικὰς δυνάμεις. Ἐκ τῶν μαχῶν τούτων, αἵτινες ἀπέβησαν ὑπὲρ τῆς κυβερνήσεως, οὐδεμία φαίνεται ὑπῆρξεν ἱκανῶς ἀποφασιστική, προφανῶς διότι τὸ στάδιον τῶν προπαρασκευῶν δὲν ἔληξεν εἰσέτι. Ἕτερον σημαντικὸν στοιχεῖον εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῆς καταστάσεως, ἀποτελεῖ τὸ γεγονὸς ὅτι ἐπανεστάτησαν αἱ φρουραὶ τῆς Λὰ Κορούνια καὶ τοῦ Μπανταχὸθ. Οὕτω τὸ κίνημα ἐπεκτείνεται εἰς τὴν Β. Δ. ἐπαρχίαν τῆς Γαλικίας καὶ τὴν Δ. τῆς Ἐστρεμαδούρας.

Οἱ χωρικοὶ καὶ οἱ ἔφεδροι τῆς ἐπαρχίας Χουένκα συνηνώθησαν μετὰ τῆς φάλαγγος. Ὁ διοικητὴς τῆς ἀεροπορίας τῆς Βαρκελώνης Σαντίνο ἀνήγγειλεν ὅτι τὰ ὑπ' αὐτὸν ἀεροπλάνα ἑβομβάρδισαν ὁμάδας στασιαστῶν παρὰ τὴν Σαραγῶσαν καὶ κατέστρεψαν ἓν ἐκ τῶν ἀεροπλάνων τῶν στασιαστῶν.

Ἕτερα δύο βομβαρδιστικὰ ἀεροπλάνα ἔφθασαν εἰς ἐνίσχυσιν τῆς ἀεροπορίας τῆς Κυβερνήσεως.

ΠΟΛΕΜΕΦΟΔΙΑ ΠΑΡΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 23. (Ἀθην. Πρακτ.). —Ζωηρὰν συγκίνησιν ἔχει προκαλέσει εἰς ὅλους τοὺς γαλλικοὺς πολιτικοὺς κύκλους ἡ ἀποκάλυψις τῆς ἐφημερίδος «Ζοὺρ», κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ δύο ἀνώτεροι Ἰσπανοὶ ἀξιωματικοί, οἱ ὁποῖοι χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἀπεβιβάσθησαν μὲ παντοίας προφυλάξεις εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τοῦ «Μπουρζὲ» ἤλθον διὰ νὰ προμηθευθοῦν πολεμεφόδια ὑπὲρ τῆς κυβερνητικῆς ἐν Ἱσπανίᾳ παρατάξεως ἀπὸ τὴν Γαλλίαν.

Κατὰ τὰς πληροφορίας τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος, οἱ ἐν λόγῳ Ἰσπανοὶ ἀεροπόροι διαπραγματεύονται τὴν ἐν τάχει ἀγορὰν καὶ παραλαβὴν σαράντα ἀεροπλάνων, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 25 βομβαρδιστικά, πολλῶν πυροβόλων καὶ δώδεκα χιλιάδας βομβῶν διὰ βομβαρδιστικὰ ἀεροπλάνα. Ἡ «Ἤχω τῶν Παρισίων» συμπληροῦσα τὰς πληροφορίας αὐτάς, προσθέτει ὅτι ἀπὸ ἡμερῶν ἡ Ἰσπανικὴ ἐν Παρισίοις πρεσβεία διαπραγματεύεται τὴν ἐν Γαλλίᾳ ἀγορὰν πολεμεφοδίων τὰ ὁποῖα εἶνε ἤδη ἀνεπαρκὴ διὰ τὴν κυβερνητικὴν ἄμυναν καὶ ὅτι τὸ ἀτμόπλοιον «Ἀλτουναμέντι» ἀναμένει ἐν τῷ λιμένι τῆς Μπαγιὸν ὅπως φορτώσῃ μυδραλλιοβόλα διὰ τὸ Μπιλμπάο.

Ἡμιεπίσημος κυβερνητικὴ ἀνακοίνωσις διέψευσε τὰς πληροφορίας αὐτὰς καὶ ἐτόνισεν ὅτι ἡ Γαλλία δὲν προτίθεται νὰ παρέμβῃ εἰς τὸν διεξαγόμενον ἐν Ἱσπανίᾳ ἐμφύλιον ἀγῶνα, καὶ ὅτι δὲν πρόκειται νὰ παράσχῃ πολεμεφόδια εἰς οὐδέτερον τῶν διαμαχομένων.

Ἐν τούτοις ἡ ἐφημερὶς «Ζοὺρ» ἐπιμένει εἰς τὴν ἀκρίβειαν τῶν πληροφοριῶν της, προσθέτουσα ὅτι ἡ κυβέρνησις Μπλοὺμ διστάζει μὲν νὰ προβῇ εἰς τοιαύτην ἐνέργειαν, ἀλλ' ὅτι πιεζομένη ἀπὸ τοὺς σοσιαλιστικοὺς κύκλους διαπραγματεύεται ἐν τούτοις μὲ τὴν ἱσπανικὴν κυβέρνησιν.

Ὅλαι αἱ ἐφημερίδες τῆς δεξιᾶς διαμαρτύρονται ἐντονώτατα ἐναντίον μιᾶς τοιαύτης ἐνεργείας, ἡ ὁποία, ὄχι μόνον θὰ ἀνεμίγνυε τὴν Γαλλίαν εἰς τὰ ἐσωτερικὰ ξένης Δυνάμεως, ἀλλὰ καὶ θὰ τὴν ἐξέθετεν εἰς σοβαρὰς οἰκονομικὰς ἀπωλείας, δεδομένου ὅτι ἡ κυβέρνησις τῆς Μαδρίτης δὲν ἔχει χρήματα διὰ νὰ πληρώσῃ.

Ἄλλαι ἐφημερίδες σχολιάζουν τὴν ἐσπευσμένην αὐτὴν προσπάθειαν τῆς ἱσπανικῆς κυβερνήσεως ὡς χαρακτηριστικὴν τῆς δυσχεροῦς θέσεως, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται.

ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΜΟΣ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 23. (Ἀθην. Πρακτ.). —Ἀγγέλλεται ἐκ Ταγγέρης ὅτι τὴν μεσημβρίαν ἀεροπλάνον ἀνήκον εἰς τοὺς ἐπαναστάτας ὑψωθὲν ὑπὲρ τὸν ὅρμον τῆς Ταγγέρης, ἔρριψεν ἄνευ ἀποτελέσματος δύο βόμβας ἐπὶ ἀγγλικοῦ ἀτμοπλοίου τῆς ἑταιρείας «Μπάν» τοῦ Γιβραλτὰρ ἐπὶ τῇ ὑποψίᾳ ὅτι τὸ ἀτμόπλοιον ἐπρομήθευε καύσιμον ὕλην εἰς τὰ ἰσπανικὰ πολεμικά (τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν Κυβέρνησιν) τὰ εὑρισκόμενα εἰς τὸν λιμένα.

Ἀγγλικὸν εὔδρομον εὑρισκόμενον εἰς τὸν λιμένα ἀπήντησεν εἰς τὸ πῦρ τοῦ ἀεροπλάνου διὰ τριῶν κανονιοβολισμῶν.

Ὁ Ἄγγλος ἀντιναύαρχος τοῦ Γιβραλτὰρ μεταβὰς παρὰ τῷ στρατηγῷ Φράνκο διεμαρτυρήθη διὰ τὸν βομβαρδισμὸν πλοίων ἐντὸς τοῦ Στενοῦ τοῦ Γιβραλτὰρ, δηλώσας συγχρόνως ὅτι ἐν περιπτώσει ἐπαναλήψεως τοιούτων ἀτόπων θ' ἀναγκασθῇ νὰ προβῇ εἰς ἀντίποινα.

Αἱ βόμβαι, τὰς ὁποίας ἔρριψε τὸ ἀεροπλάνον τῶν ἐπαναστατῶν κατὰ τοῦ ἀγγλικοῦ ἀτμοπλοίου «Γκιμπλ Ντέρσα», ἀστοχήσασαι, ἔπεσαν εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ ἀγγλικοῦ ἐπίσης ἐπιβατικοῦ «Ὀφὶρ».

ΟΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΑΙ ΗΤΤΗΘΗΣΑΝ ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΓΚΟΥΑΝΤΑΡΑΜΑ

ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ ΤΩΝ ΜΑΧΩΝ ΥΠΕΡΒΑΙΝΟΥΝ ΤΑΣ ΕΙΚΟΣΙΠΕΝΤΕ ΧΙΛΙΑΔΑΣ

ΑΘΡΟΟΙ ΤΥΦΕΚΙΣΜΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΦΑΣΙΣΤΩΝ ΔΙΑ ΜΥΔΡΑΛΛΙΟΒΟΛΩΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 23. (Ἀθ. Πρακτ.). —Ἀγγέλλεται ἐκ Λισσαβῶνος, ὅτι ὁ στρατὸς τοῦ στρατηγοῦ Μόλια εἶνε σχεδὸν θεατὸς ἐκ Μαδρίτης καὶ ὅτι δύο ἄλλαι φάλαγγες ἐπαναστατῶν ἤρχισαν τὸ ἀπόγευμα τῆς χθὲς νὰ βαδίζουν κατὰ τῆς Μαδρίτης.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 23. (Ἀθην. Πρ.)— Σφοδραὶ μάχαι διεξάγονται ἔξω τῆς Μαδρίτης. Φάλαγξ λαϊκῆς ἐφεδρείας ἐκ πέντε χιλιάδων ἀνδρῶν ἐκκινήσασα ἐκ τῆς πρωτευούσης ἐβάδιζε τὴν αὐγὴν πρὸς Γουαδαλαχάρα σπεύδουσα πρὸς ἀναχαίτισιν τῶν στασιαστῶν. Αἱ λαμβανόμεναι εἰδήσεις ἀναφέρουν ὅτι ἅπαντα τὰ καταστήματα ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἐκλείσθησαν, αἱ ὁδοὶ εἶνε ἔρημοι, οἱ δὲ ναοὶ καὶ τὰ μοναστήρια καίονται.

ΝΙΚΟΥΝ ΟΙ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΙ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 23. (Ἀθ. Πρακτ.). — Ἡ Κυβέρνησις τῆς Μαδρίτης ἀνακοινοῖ ἀπὸ ραδιοφώνου, ὅτι τὰ κυβερνητικὰ στρατεύματα ἐνίκησαν τοὺς ἐπαναστάτας πλησίον τῆς Γκουανταράμα καὶ προελαύνουν πρὸς Ἄβιλα.

Ἀεροπλάνα τῆς Κυβερνήσεως ἐβομβάρδισαν καὶ κατέστρεψαν τὸν καθεδρικὸν ναόν. Ἡ πόλις εὑρίσκεται εἰσέτι εἰς χεῖρας τῶν φασιστῶν.

Ἡ Κυβέρνησις ἀναγγέλλει ὅτι οἱ ἐπαναστάται τῆς Κορδούης παρεδόθησαν.

ΝΙΚΗ ΤΩΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 23. (Ἀθ. Πρακτ.). — Κατὰ πληροφορίας ἐκ Ρα